

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CXXXVII. Fratres Prædicatores retinere possunt plures Campanas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

Reformatio d. Ord. in Capitulis Generalibus recepta.

emanatam pro Generali dicti Ordinis reformatione, multa, & maxime circa Abbates, & Superiores statuta fuerint, dictaque Constitutio debite fuerat acceptata in eisdem Ordinis Capitulo Generali anni sequentis, ac etiam in alio quod anno 1672. celebratum fuit, in quibus diligens habitus est tractatus de eisdem Constitutionis observatione. Capitulum Generale dicti Ordinis novissime videlicet anno 1683. habitum, juxta quasdam nostras in simili forma Brevis literas illi directas unice intentum restitutioni disciplinae Regularis, cum accepisset in Polonia, Prussia, & Lithuania minime observari praedictam Constitutionem Apostolicam, variosque abusus irrepisse in Superiorum, & Monachorum moribus, & agendi ratione, qui scandalo sunt saecularibus personis, & eis ansam praebent inhiandi administrationi, sive commendis Monasteriorum in illis partibus consistentium, ut his incommodis occurreret, generale Decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicet:

Decretum Capituli Generalis editum 1683, quo iungitur executio Constit. Alex. VII.

§. 1. Quia Capitulum Generale plene informatum existit de necessitate reformationis Monasteriorum Poloniae in utroque statu, reverenter commisit Reverendissimo Domino nostro, ut ad illas partes quamprimum accedat, quod si idem Reverendissimus hanc visitationem per se facere non possit, idem Capitulum Generale ipsi supplicavit, ut Visitatorem unum, aut plures mittat in plenaria Ordinis potestate, qui omnia statuam, & reforment, quae viderint expedire; Interim autem Capitulum Generale mandat, ut ab Abbatibus, Monachis, & Monialibus Poloniae, & Prussiae inviolabiliter observetur Breve Alexandri PP. VII., juxta quod mores suos componant. Specialiter autem Capitulum Generale praecipit Abbatibus, ut abstineant a quibuslibet vestibus Sericis, sumptuosis conviviis, numerofo famulatu, & a longa extra Monasteria sua commoratione, bona mensae suae Abbatialis in reparatione aedificiorum, & augendo numero Monachorum impendant. Item mittant juniores Monachos ad studia apud Suleovium, aut Paradisum, chorum frequentent, & alia faciant, quae Abbatibus praescribuntur in capite secundo Regulae Sancti Benedicti. Commissarius autem Generalis Provinciae praedictae Brevis, & praesentis Capituli Generalis executioni invigilet de his eidem Reverendissimo aut deputando, seu deputandis ab ipso Commissariis rationem reddaturus.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ut praefata Alexandri praedecessoris Constitutio, ac Decretum praesertim inviolabiliter observentur, Abbatibusque Monasterii, & Moniales Poloniae, Prussiae, & Lithuaniae illis suos mores conforment, praefatus Joannes Antonius Abbas, & Procurator Generalis Decretum hujusmodi Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti plurimum desideret. Nos piis ipsius Joannis Antonii Abbatis, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Praepositorum consilio, praesertim novissimi Capituli Generalis Decretum cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti de-

Confirmatio relati Decreti.

fectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplementum, ipsumque Decretum executioni mandari decernimus; Salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Clausula.

§. 3. Decernentes pariter easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Monasteriorum praesertim in Polonia, Prussia, & Lithuania consistentium, aliisque quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Januarii MDCLXXXV. Pontificatus Nostri Anno Nono.

Conceditur Ordini Fratrum Praedicatorum facultas habendi plures Campanas in eorum Cœnobiis, seu Domibus.

CXXXVII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 12. Febr. 1685. An. 9.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus Filius Jacobus Riccius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Praedicatorum in Sacra Theologia Magister, quod in eisdem Ordinis primordio illius Fratres nonnisi una Campana utebantur, atque ita per quandam ipsius Ordinis Constitutionem cavetur: Verum in antiquissima Constitutione hujusmodi declaratione habetur, huic Constitutioni derogatum fuisse per contrariam consuetudinem quasi generalem, non quidem temere inductam, sed ad excitandam Christiani populi devotionem, eamque consuetudine, quippe jam praescriptam, sine dubio vim legis obtinere. Quare Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita die 19. Novembris 1683, censuit consuetudinem hujusmodi esse servandam. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat felic. rec. Joannes Papa XXII. Praedecessor noster per quandam suam Constitutionem, cujus initium Quia cunctos &c. edicto perpetuo ordinaverit, quod Religiosi Ordinum Mendicantium in nullo Conventu suo, seu loco plures Campanas ha-

Species facti.

Consuetudo habendi plures Campanas est contra Constitutiones.

Decretum Congr. Reg. pro consuetudine.

Ex Constit. Jo. an. XXII. Mendicantes nequeat plures Campanas habere sine licentia S. Sedis.

berent

berent sine Sedis Apostolicæ licentia speciali, sed una tantummodo pro loco quolibet essent contenti, & alias prout in eadem Constitutione uberius continetur; Hujus vero Constitutionis vigore, vel prætextu Fratres dicti Ordinis Prædicatorum, qui in suis Conventibus plures Campanas habent, litibus, atque contentionibus venturæ, & in variis Mundi partibus ad diversa Tribunalia distrahantur: Nobis propterea dictus Jacobus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut ad tollendas, & evitandas hujusmodi contentiones, eidem Ordini opportune in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 1. Nos igitur ipsius Jacobi Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut Fratres præfati Ordinis Prædicatorum in suis respective Conventibus, seu Domibus Regularibus, sive Ecclesiis ubicumque locorum existentibus plures, & quotquot Magister Generalis ejusdem Ordinis pro tempore existens, sive eorum Prior Provincialis respective determinaverit, Campanas habere, & retinere, illasque ad excitandam Populi devotionem pulsare, & pulsari facere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 2. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præfata Joannis Prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XII. Febr. MDCLXXXV. Pontificatus nostri Anno Nonno.

Confirmantur Constitutiones Monialium Recollectarum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum in Hispania.

Ab Innoc. X. confirmatæ fuere Constitutiones Monialium B. M. V. sub Regula S. August. Constit. ed. 1645., Aug. 28. P. 1., & Constit. ed. 1676., Decem. 4. Idus, P. 1. approbatæ ab hoc Pontifice Const. Monialium Adorationis SS. Sacramenti in Gallia.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sancti Apostolatus officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, imponere dignata est salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes, ea, quæ pro felici Sacrarum Virginum, & Devotarum Mulierum, quæ oblitæ Populum suum, & Domum Patris sui, divinis obsequiis se se sub suavi Religionis jugo devoverunt, regimine, prosperaque illarum per viam Mandatorum Domini directione pie, prudenterque ordinata, atque constituta esse noscuntur, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter corroboramus; ut illustrior illa portio gregis Christi virtutum monilibus exornata, Cælesti Sponso semper sit acceptior, & lætioribus in dies, illo benedicente, proficiat incrementis.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Ferdinandus de Alava Procurator Fratrum Hispaniæ Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, ac dilectarum in Christo Filiarum Monialium Recollectarum nuncupatarum ejusdem Ordinis Superiorum Provinciæ Castellæ, Legionis, & Navarræ Jurisdictioni subjectarum, quod pro felici prosperoque earumdem Monialium Regimine, & gubernio confectæ fuerunt vulgari Italico idiomate, sive in illud verbe nonnullæ Constitutiones, quæ a primo eorum Capitulo, quod de Officio Divino inscribitur, incipiendo, sunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

CAPITOLO PRIMO.

Dell'Offizio Divino.

1. Il più proprio della Religione, è l'assistenza maggiore al culto di Nostro Signore, ed il più principale di quello è la perseveranza alle sue lodi nel Coro, e così si ordina, che si dica in quello ogni giorno l'offizio Divino, conforme al Rito Romano, e s'osserva nella nostra Religione; al quale dovranno assistere tutte le Religiose del Coro, e fuori di quello, se non sia per infermità, o occupazione, che sia legitima, e con licenza della Superiora: Quella, che mancherà senza le suddette circostanze, sia corretta: Quello, che si cantará, sia senza punto, e tono grave, e nel recitare, e cantare, si osservi una pausa moderata, e il tutto con divozione; di modo che sia di edificazione a chi le sentirà. Li Matutini si diranno sempre alle nove ore della notte, cioè tre ore avanti la mezza notte, e dopo si farà la disciplina nel Coro nelli giorni statuiti, quali sono il Lunedì, Mercoledì, e Venerdì dell'anno se non vi sarà festa, che l'impedisca secondo le Costituzioni: questa duri per lo spazio d'un Miserere recitato con pausa, e divozione con le orazioni prescritte dal Definitorio. Quelle della Settimana Santa durino per lo spazio di tre Miserere.

2. L'Ora Prima si dica con l'altre Ore mino-

(CXXXVIII.)

Dat. 22. Febr.
1685. An. 9.

Exordium.

Constitu-
tiones.

Preces
Proc. Gen.

Concessio
prædictæ fa-
cultatis.

Clausulæ.